

Kumulation af Embeder uden i en ganske anden Betydning, idet der nemlig er endeel Bestillinger; som hverken give saa Meget at varetage eller lønnes med et saadant Beløb, at de kunne være selvstændige Bestillinger, og at de altsaa efter Sagens Natur maae være Tillæg til andre Embeder; derved falder altsaa alt det, som man har tilladt sig at betragte som odieust i at kumulere Embederne, bort, naar det ligger i selve Bestillingens og Lønningens Natur, at det ikke er en Bestilling for sig, men kun en Tillægsbestilling til den, der maa søge sit Livserhverv ad anden Veie. Derfor blev det i Kumulationsparagrafen udtrykkelig indført, at naar den der givne Bestemmelse maatte føre til ufornuftige Resultater, saa skulde dette rettes paa Finantsloven, og nu er det min fulde Overbeviisning, at man ikke vil kunne udfinde noget Exempel, hvor dette Forbehold i Gage-loven skulde kunne komme til Anvendelse, hvis det ikke skulde stee her. Hvorom er der nemlig her Tale? Der er Tale om en Ansættelse af en Docent ved Landbohøjskolen, som skal meddele Underviisning 3 Timer i hver Uge, i 3 a 4 Halvaar — i det ene Halvaar falder Forelæsningsen bort — og derfor er fastsat en Løn af 200 Rd. Nu kan der disputeres, om denne Løn ikke er for ringe, men jeg troer ikke, Nogen vil paastaae, at den er for stor. Dersom imidlertid det skulde gjælde, som her er foreslaaet, nedsettes derved Lønnen fra 200 Rd. til 100 Rd., og efter min Mening er dette urigtigt; det kan umuligt være Udvalgets Mening, at det skulde være en Post, hvoraf en Mand skulde kunne leve; det er en Post, som kun kan overtages af En, som har Andet at leve af, og for Indenrigsministeriet er det en stor Behagelighed, at der netop i Landvæsenkontoiret findes en Mand, der har videnskabelig Dygtighed og derhos Evne til at opfylde sin Hovedpost som Fuldmægtig, og dette heldige Forhold forøges ganske vist derved, at hans Rundskaab til Landhøvsogvningen holdes frist derved, at han tre Gange om Ugen deri skal give Underviisning. Det at 200 Rd. ikke kunne være noget selvstændigt Levebrød — det er et meget sthgt Ord, men naar der er Tale om, hvorledes Gagen stiller sig til Individets Subsistents, er det berettiget — vil jo Ingen kunne benægte, og

naar da 200 Rd. maae betragtes som et ringe Bedrag, vil det være fuldkommen urigtigt at nedsette det til 100 Rd., men dette vil følge deraf, at Halvdelen skal afdrages i det Tilfælde, at det overdrages til en Mand, der har noget Andet at leve af. Jeg maa derfor meget holde paa, at selve Gage-loven kommer til Anvendelse, idet det Forbehold, som staaer i Annulationsparagrafen, bringes til Anvendelse for dette Tilfælde, som forekommer mig at være et klassisk Exempel paa, hvad der er Meningen med Forbeholdet, nemlig gennem Finantsloven at rette paa Bestemmelsen, hvor der ellers vil fremkomme urimelige Resultater. — Endringsforslaget under Nr. 3 er kun en Rettelse af en Feil, der er indløben fra Indenrigsministeriets Side. — Hvad Endringsforslagene under Nr. 4, 5 og 6 angaaer, da skal jeg aldeles henstille den deri omhandlede Sag til Nøgledagen. Ministeriet fandt, at da denne Institution blev ophævet — og den er ophævet et Tjerdingaar tidligere end foreslaaet ved Loven — og da de Personer, der havde staaet i dens Tjeneste, altid have gjort meget god Tjeneste, og et Par af dem endog udmærket Tjeneste, idet de med stor Dygtighed hentede de Heste, som vare ubstationerede i Slesvig og førte dem uskadede igjennem de fjendtlige Tropper tilbage til Sylland, burde de ikke affædiges uden at faae Noget. Jeg tog da den Analogi, der forekom mig at ligge nærmest, med Hensyn til Fastsættelsen af Understøttelsen, men jeg skal indrømme, at den af Udvalget opstillede, efter disse Bestillingers Natur, ligger endnu nærmere. Imidlertid skal jeg, da det kun er en Affindelse cengang for alle, meget anbefale Thinget at holde sig til Mindretallets Forslag under Nr. 6, thi skal det være et Middel, hvorved de Bedkommende skulle kunne forhjælpes til at træde ind i nye Livsforhold, er det ikke for Meget at give den, der har staaet for det Hele, 500 Rd., og de Andre hver 400 Rd. Jeg skal derfor frafalde mit Forslag, som gaaer ud paa Pension, og tiltræde det under Nr. 6 anførte. Mere har jeg for Diebliffet ikke at anføre.

Formanden: Indenrigsministeren har frafaldet det under Nr. 4 stillede Forslag. Jeg